

vergadering **C267**
zittingsjaar 2022-2023

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 7 juni 2023

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel – 2574 (2022-2023)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de labelstrategie van BRUZZ – 2605 (2022-2023)	6
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de gesubsidieerde projecten 'Polsslag Brussel' – 2711 (2022-2023)	10

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de organisatie van de 11 juliviering in Brussel – 2574 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik hoorde daarjuist collega Groothedde een beetje brommen en zuchten bij een andere vraag. Het was misschien interessant als ze ook de commissie Brussel had gevolgd. Daar kan er ook wat gebromd en gezocht worden, maar ik zal het hebben over iets positiefs in onze commissie. Heel binnenkort is er onze jaarlijkse 11 juliviering en we gaan die gelukkig ook vieren in Brussel, onze Vlaamse hoofdstad. Er staan – zoals altijd, hopelijk toch – verscheidene activiteiten op het programma. Wat ons betreft, moet daarmee de band tussen Vlaanderen en de hoofdstad stevig in de verf worden gezet.

Die band is wat mij betreft onbreekbaar en moet alleen maar worden versterkt. Het is belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap onze feestdag aangrijpt als kans om bruggen te bouwen tussen Vlaanderen en Brussel. Dat geldt vandaag misschien meer dan ooit. Ik herinner mij dat er op het Brusselse Irisfeest – en ik denk dat u er ook was, minister – een oproep gelanceerd werd tot een volledige ‘vergewestelijking’ in Brussel. Lees: het weghalen van de gemeenschap, onze Vlaamse Gemeenschap, in Brussel. Uiteraard geldt dat ook voor de Franse Gemeenschap, maar die hebben al voor een ander, asymmetrisch systeem gekozen. Ik las gisteren ook nog een oproep van een Vlaams-Brusselse minister – ik moet misschien zeggen: een Nederlandstalige Brusselse minister – om de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) af te schaffen. Wij hebben daar ook bepaalde bedenkingen over. Wat mij betreft, mag Vlaanderen veel actiever en rechtstreeks ... maar de VGC is toch nog altijd dat lokaal bestuur. Ik lees daar de regels door natuurlijk opnieuw dat men ook vanuit die hoek – en dat verwondert mij ten zeerste, vanuit een Vlaamse minister in Brussel – een oproep doet om de gemeenschappen in Brussel te verwijderen.

Er is dus een context – ik noem dat een vijandige context, misschien zelfs een vijandige overname – waarin de relevantie van de gemeenschappen openlijk in vraag wordt gesteld. Er is ons onderwijs, toch wel ons uithangbord, onze Vlaamse culturele instellingen, ons uithangbord, ook verschillende welzijnsinstellingen. Meer bepaald wordt 1 miljard euro op jaarbasis vanuit deze Vlaamse Regering geïnvesteerd in onze stad, dat is 5 procent van de gemeenschapsmiddelen. Ik ben daar zeer blij om dat dit door deze Vlaamse Regering – en meer bepaald door uw beleid – wordt uitgevoerd.

Wij denken dan ook dat onze feestdag vieren in de hoofdstad een buitenkans is. Die feesten zullen Vlaanderen in Brussel op de kaart zetten. We hebben dat de voorbije jaren gezien. De ene keer was het wat succesvoller dan de andere keer, dat hing soms af van het weer en van het feit of die dag in het weekend viel of niet. Het is een feest voor alle Vlamingen het is ook een feest voor alle Brusselaars; wij zijn een heel open gemeenschap: Brusselse Vlamingen, de vele bezoekers uit Vlaanderen, de expats, onze Franstalige vrienden hier in de stad en iedereen die wil meevieren met die Vlaamse feesten.

Met het oog op de aankomende 11 juliviering over een maand, graag een antwoord op de volgende vragen:

Kunt u het programma en de activiteiten wat toelichten die zullen plaatsvinden in het kader van de Vlaamse feestdag?

Kunt u ook toelichten welk evenement er wordt voorzien? Ik herinner me dat we vorig jaar heel mooie optredens hadden op de Grote Markt, er waren wandelingen, ook in de Ancienne Belgique (AB) waren er activiteiten.

Zijn er daarbuiten ook nog activiteiten gepland op andere momenten dan 11 juli? We hebben dat in het verleden toch ook gezien.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, dank voor de vraag. Ik geef inderdaad een kort overzicht van het programma. Het meer uitgebreide programma van 'Vlaanderen Feest, Brussel Danst 2023' staat inmiddels ook online.

De Grote Markt wordt het vertrekpunt van een dertigtal wandelingen, rondleidingen met gidsenorganisaties en ook geleide bezoeken. Er komt ook voor de eerste keer een live-uitzending van BRUZZ vanop de Grote Markt met een deejay-set van het duo Harde Smart. Ook Kapitein Winokio komt langs op het grote podium voor de allerkleinsten. Het hoofdprogramma wordt een 'Singalong in Symphony' met het voltallig orkest van Brussels Philharmonic. Ze brengen Vlaamse Klassiekers onder leiding van Ronny Mosuse en zes Vlaamse en Brusselse artiesten: Willy Sommers, Bent Van Looy, Liliane Saint-Pierre, Gala Dragot, Maureen Vanherberghen en Hérítier Tipo.

Het Brusselse Hoofdstedelijk Parlement – de VGC – houdt een 'Gelukkig Zijn Sessie' met special guests Jo Lemaire en Hérítier Tipo. De Gelukkig Zijn Sessies trokken dit jaar langs alle gemeenschapscentra van Brussel – dat komt ook een stukje tegemoet aan uw tweede vraag.

Op 11 juli is er een feestelijk slotmoment waarin NT2'ers (Nederlands als tweede taal), dus zij die Nederlands als tweede taal geleerd hebben, en Vlamingen samen liedjes zingen in het Nederlands. Onder anderen Jo Lemaire en Hérítier Tipo vertellen over hun band met het Nederlands en hoe zij de taal geleerd hebben en zingen hun lievelingslied in het Nederlands. Dat is een samenwerking met AB en onze 22 gemeenschapscentra in Brussel. Op die manier wordt er ook voor gezorgd dat er een betrokkenheid is in alle gemeenten.

AB zelf verandert die dag in een danstempel voor jongeren. Nationale en internationale dansers nemen het er tegen elkaar op in '2 vs. 2 dancebattles'. Ze werken daarvoor trouwens samen met beursschouwburg Brussel.

In de Begijnhofkerk staat een programma van het Brussels Operette Theater op de agenda. Muntpunt richt zich die dag op de allerkleinsten en de gezinnen met onder andere kindertheater.

Uw tweede vraag gaat over andere locaties. Ik heb daarover al een indicatie gegeven onder meer via de 22 gemeenschapscentra. Alleen de activiteiten op 11 juli zijn ingepland. Andere feestelijkheden op andere dagen van bijvoorbeeld de gemeenschapscentra worden wel opgenomen op de website van Vlaanderen Feest, Brussel Danst. Een ding is zeker: het zal weer een gelegenheid zijn voor Vlamingen om hun hoofdstad te leren kennen. Het wordt een groot feest voor iedereen die Brussel en Vlaanderen graag ziet. Brussel zal bruisen als nooit tevoren.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik zeg eerlijk dat het goed klinkt. Ik vind het een mooi programma. Ik hoor over activiteiten op de Grote Markt, in AB, ook in de verschillende gemeenschapscentra want dat vind ik even belangrijk dan ons enkel te concentreren op de Grote Markt en AB. Ik had het wel even opgezocht, misschien moet de website wat bijgestuurd worden, maar ik zag dat in het overzicht dat wij

gekregen hebben van de VGC de 21 gemeenschapscentra toch niet allemaal vermeld stonden. Ik had er, geloof ik, 14 teruggevonden. Het zou goed zijn dat dan ook alle activiteiten in de 21 gemeenschapscentra aangekondigd worden. Ik heb ze hier toevallig staan. U moet het misschien ook eens bekijken op de website van de VGC, maar ik hoor toch wel dat de intentie bestaat om daar ook heel wat activiteiten te doen.

Het is inderdaad een gelegenheid voor de Brusselse Vlamingen om Brussel te leren kennen en Brussel te omarmen. Het is uiteraard ook een feest voor de Brusselse Vlamingen zelf. Wat mij betreft staat dat open voor expats en onze Franstalige vrienden hier in onze stad. Ik hoop dan dat duidelijk gemaakt wordt dat dit de Vlaamse feestdag is. Dat draait uiteraard om symbolen, maar niets is zo belangrijk als symbolen. Iedereen die mee komt feesten en vieren mag uiteraard weten dat dit past in het kader van de Vlaamse feestdag. We moeten niet bang zijn van onze eigen schaduw. We zijn een open gemeenschap. Dat tonen onze investeringen, dat toont ons onderwijs in Brussel. En als we dan eens een feestdag hebben, laat ons dan opnieuw tonen dat dit inderdaad de Vlaamse feestdag is.

Ik heb geen bijzondere vraag, enkel de bemerking om misschien na te gaan dat toch alle gemeenschapscentra daaraan deelnemen. Ik herinner mij – het is wel al een paar jaar geleden – dat er een gemeenschapscentrum ooit heel expliciet zei dat het niet meedoet aan de Vlaamse feestdag in Brussel. Ik hoop dat dat achter de rug is. Maar misschien toch even opletten dat de 21 gemeenschapscentra ook wel ambassadeur zijn van Vlaanderen in onze stad.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik wil opmerken dat het gaat over 22 gemeenschapscentra, niet 21. We hebben de 19 gemeenten, dan Haren, Heembeek en Laken die me alle drie nauw aan het hart liggen. Die hebben allemaal een gemeenschapscentrum. We zullen inderdaad nakijken wat er precies van aan is, of die 22 betrokken worden in de samenwerking met AB.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik heb daar niets aan toe te voegen. Minister, het is echt wel van belang dat we onze feestdag durven te vieren en blijven vieren en dan denk ik dat dat inderdaad zeker in het centrum moet zijn waar vele Vlamingen naartoe komen, maar dan moet dat ook in de negentien gemeenten en meer bepaald in onze gemeenschapscentra.

Ik heb nog één bedenking wat betreft de andere cultuurtempels. U hebt het uiteraard gehad over AB, de Grote Markt, de gemeenschapscentra, maar ik heb u bijvoorbeeld niets horen vertellen – ik had dat misschien eerder moeten zeggen – over bijvoorbeeld Kaaitheater, BRONKS, Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) en al onze andere instellingen die we hier hebben. Worden die op een of andere manier betrokken? Excuseer dat ik hier nog gebruik van maak. Wat mij betreft, minister, mag u nog antwoorden als u daar een antwoord op hebt.

De voorzitter: Dat is niet echt gebruikelijk.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dan zal ik een nieuwe vraag indienen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de labelstrategie van BRUZZ
– 2605 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik kom nog eens bij u met een vraag over BRUZZ. Daar hoort u mij af en toe eens over brommen en zuchten, maar ik probeer het dan ook via een vraag te doen. In het beleidsplan 2021-2025 van BRUZZ staat te lezen dat het nieuwsmedium een zogenaamde 'labelstrategie' hanteert. Die strategie gebruikt labels om bepaalde doelgroepen zeer gericht te bereiken. Ik vind dat op zich een goede manier van werken. Volgens BRUZZ is zo'n aanpak nodig in een versnipperd en concurrentieel medialandschap. Via die labels probeert BRUZZ bepaalde doelgroepen naar het eigen media-aanbod te leiden. Ik denk daar dan altijd bij dat men nooit zijn hoofddoelgroep uit het oog mag verliezen. Wat mij betreft zijn dat de Vlamingen die in Brussel wonen.

In 2022 ontwikkelde BRUZZ het label 'BRUZZ ICE', heel specifiek gericht op alles wat jong, stedelijk en muzikaal is. Dit label wordt over de verschillende platformen van BRUZZ gebruikt: radio, site, televisie en het magazine. Een ander label is dan weer 'BRUZZ International', gericht op de internationale gemeenschap in Brussel. Verder is er nog het label 'BRUZZ Ket', heel specifiek gericht op jongeren tussen 9 en 13 jaar.

Wat mij betreft is dat op zich een mooie strategie. Maar het valt me op dat de labels die BRUZZ gebruikt zich vooral richten op een jong, stedelijk publiek. Voor alle duidelijkheid, vanzelfsprekend moet in een stad als Brussel voldoende aandacht uitgaan naar die grote groep inwoners. Je moet daar voeling mee hebben en je daartoe richten. Maar als ik het beleidsplan goed gelezen heb, blijft er volgens mij toch een afwezige in de labelstrategie en dat is wat mij betreft een bepaald publiek waarvan ik dacht dat dat u zelf toch na aan het hart ligt. Dat is namelijk een groep die misschien wat verwaarloosd wordt in de samenleving. Dat zijn de oudere inwoners, de 60- en 70-plussers die toch ook een belangrijk aandeel hebben binnen de Vlaamse Gemeenschap en meer bepaald in heel Brussel.

Voor hen heeft BRUZZ geen label uitgewerkt. Over hen wordt in het beleidsplan met bijna geen woord gerept, behalve dan om te vermelden dat "oudere lezers met een monoleescultuur uitsterven". Het verwondert mij een beetje dat men dat in een beleidsplan durft te zeggen. Die vaststelling is dus opvallend omdat BRUZZ "een actief beleid rond inclusie en diversiteit" voert, zoals bepaald in het beleidsplan. Dat beleidsplan wil zelfs expliciet "sensibiliseren over de thema's diversiteit, gelijke kansen, en neutraliteit".

Zo ontstaat de indruk dat BRUZZ het begrip inclusie selectief invult. Inclusie betekent mijns inziens ook het actief inzetten op de betrokkenheid van een ouder publiek, naast uiteraard nieuwkomers en mensen met een beperking. Ik denk dat ook ouderen niet uit de boot mogen vallen. Ik dacht ook dat die doelstelling wordt ondergeschreven door de Vlaamse Regering, die een actief ouderenbeleid voert gericht op inclusie. Minister, ik dacht ook dat uw partij daar de nodige aandacht aan wilde besteden.

Minister, ik had graag uw visie en uw evaluatie van die labelstrategie van BRUZZ. Vindt u dat er nood is aan een soort BRUZZ-label voor ouderen? Men kan dat seniorenlabel noemen of een meer modieuze of aangepaste naam geven. Mij lijkt toch dat er iets of iemand in de samenleving of bij het doelpubliek van BRUZZ wordt vergeten.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Collega Vanlouwe, dank u wel voor de vraag. Mijn mediabeleid is erop gericht om onze Vlaamse en Brusselse mediabedrijven de omslag te laten maken richting een meer digitale en crossmediale toekomst omdat dat de enige manier is om te overleven in een heel competitieve markt met veel internationale concurrentie en ook een markt waarbij de mediagebruikers op een andere manier media consumeren. Daarbij mogen ouderen niet uit het oog worden verloren. Dat is een belangrijk punt dat u hier terecht maakt. Niet dat ik daarmee insinueer dat ouderen niet via die digitale toepassingen media consumeren, maar het vergt wel aandacht om hen mee te hebben. Het is een absoluut belangrijk punt om daar rekening mee te houden in het volledige mediabeleid en in de aandacht die mediabedrijven voor ouderen hebben.

Het is mijn overtuiging dat er zeker nog een weg te gaan is om ouderen de plaats te geven die ze verdienen in onze samenleving, zeker ook in de beeldvorming in de media. Ik ben wel van mening dat BRUZZ wel degelijk ouderen bereikt via zijn kanalen. Dat blijkt uit de cijfers. In de bereikstudies die BRUZZ de afgelopen jaren heeft uitgevoerd, blijkt dat BRUZZ – zeker via de televisie en het magazine – eerder een ouder en hoger opgeleid publiek aantrekt. In de meest recente bevraging gaven 1788 kijkers en luisteraars hun mening. 20 procent was 55 tot 64 jaar, 27 procent was ouder dan 65 jaar. De groep 'ouderen', als men 55-plussers daartoe rekent – excuses voor degenen die zich dan verkeerd gelabeld voelen –, vertegenwoordigde dus 47 procent van de respondenten, wat zeer substantieel is. Ouderen gaven trouwens een significant hogere score in de waardering van BRUZZ dan 35- tot 54-jarigen. Ik denk dat BRUZZ op dat vlak wel goede cijfers kan voorleggen ten aanzien van ouderen.

Wat de labelstrategie zelf betreft, ontwikkelde BRUZZ deze net om een publiek dat ze met hun algemene media minder aanspreken, toch te bereiken. Het bereiken van jonge gebruikers is voor elk medium vandaag een grote uitdaging, ook door de steeds grotere versnippering van het media-aanbod en de kracht van sociale media. In de diverse context waarin BRUZZ werkt, is dat nog meer een uitdaging. Specifiek voor de Brusselse context wensen we als Vlaamse Gemeenschap heel sterk te investeren in het Nederlandstalig onderwijs en het Nederlandstalig netwerk waarmee we ook heel veel jonge mensen bereiken voor wie Nederlands niet de moedertaal is. BRUZZ wil deze jongeren nadat ze afstuderen, verder leiden naar het Nederlandstalige netwerk in Brussel.

De labels zijn belangrijk in de digitale ontsluiting van de BRUZZ-content. Om verhalen tot bij een jonger publiek te brengen, is het belangrijk om ervoor te zorgen dat die verhalen opduiken in de socialemediafeeds van die jonge mensen, en dan vooral op de platformen die ze gebruiken. Op dit ogenblik is dat zeker Instagram, vandaar dat er een apart BRUZZ ICE-Instagramkanaal in het leven werd geroepen.

Ik zie momenteel geen nood aan een afzonderlijk label voor oudere Brusselaars aangezien de bestaande BRUZZ-platformen en zeker de televisie en het magazine deze doelgroep goed bereiken. De labelstrategie past binnen de digitale strategie van BRUZZ en de strategie rond sociale media zoals Instagram.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u wel. U komt met cijfers. Ik heb ze niet allemaal genoteerd maar ik zal ze wel lezen in het verslag. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat wanneer men hen nu behoorlijk goed bereikt, dat men in de toekomst geen aandacht moet blijven hebben voor die doelgroep. Wanneer men de doelgroep wenst uit te breiden, wat uiteraard altijd positief is, mag men een bepaalde doelgroep niet uit het oog verliezen omdat men er geen focus op heeft. Ik stel nu vast dat men zegt dat cijfers op basis van een onderzoek iets aantonen over de

verschillende respondenten. Een 13- of 15-jarige zal een dergelijk onderzoek niet invullen. Wie zal dat invullen? Dat is inderdaad een ouder publiek. Dat zal inderdaad zeggen dat het naar BRUZZ kijkt. Maar u weet zeer goed dat niet zozeer jongeren antwoorden op die bevraging.

Wat ik wens te zeggen, is dat men een doelgroep die men heeft, moet blijven verwennen voor de toekomst. Als ik soms naar BRUZZ kijk of de website lees, heb ik niet altijd de indruk dat men rekening houdt met het oudere publiek. Ik vind het nog altijd een blinde vlek. Er mag dan ook geen afbreuk gedaan worden aan de algemene doelstelling van BRUZZ, en dat is een volwaardig Nederlandstalig medium te zijn voor Brusselaars, jong en oud. Ik hoor u opnieuw zeggen dat u wilt uitbreiden naar een publiek dat het Nederlands niet kent. Ik zou graag hebben dat men iedere Vlamingen, iedere Nederlandstalige, iedere pendelaar wel bereikt. Wanneer men die bereikt zal hebben, dan kan men effectief verder kijken. Nu heb ik de indruk dat men misschien van een publiek denkt dat men dat al verworven heeft, net zoals een partij die denkt kiezers voor zich te hebben gewonnen en zich dan gaat richten op een ander publiek. Men mag echter nooit vergeten dat het publiek niet altijd en eeuwig bij u blijft. Dat geldt ook voor de media. Ik vind het vreemd dat men altijd overschakelt naar andere talen. Ik zie dat niet bij Franstalige kranten in Brussel. Ik zie die openheid totaal niet bij onze Franstalige collega's. Die doen dat niet, die hebben daar geen nood aan. Dan vraag ik mij af waarom BRUZZ daar de focus op blijft leggen.

U vindt het niet echt nodig dat er een extra label zou komen voor ouderen. Dan hoop ik vooral dat dat publiek in de toekomst niet zal afhaken en we hier volgend jaar of binnen twee jaar niet moeten zitten met een vraag over een bepaald publiek – lezers, kijkers of luisteraars – dat we hebben verloren.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Ik vind de bezorgdheid van collega Vanlouwe zeker terecht. Maar ik moet ook wel zeggen dat ik het volledig eens kan zijn met het antwoord van de minister. Ik heb de cijfers wel onthouden. Het komt er eigenlijk op neer dat ongeveer 50 procent van het BRUZZ-publiek de leeftijd heeft van collega Vanlouwe of ouder. Dat lijkt me toch vrij goed als we de bezorgdheid van collega Vanlouwe in ogenschouw nemen. Ikzelf ben nog een beetje van die leeftijd verwijderd, maar ik kijk er soms toch al een beetje tegenop, moet ik zeggen. Ik zou voor mezelf dan geen label willen. Collega Vanlouwe, ik weet niet hoe u dat ziet, maar ik denk dat het goed is dat men een algemeen aanbod heeft. Het is duidelijk uit het antwoord van de minister dat ook ouderen zich daardoor aangesproken voelen – dat is bijzonder goed – en dat we daarnaast nieuwe doelgroepen aanspreken. Dat doen die labels inderdaad op de online platformen, zodat de vijver van mensen die richting BRUZZ komen, steeds groter wordt, en dat in functie van de demografische samenstelling van de stad Brussel. Ik vind dat eigenlijk een zeer geruststellend en goed antwoord op de bezorgdheden die collega Vanlouwe hier zeer terecht heeft geuit.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (cd&v): Ik ben het helemaal eens met collega Bex in dezen. Als ik het goed begrepen heb, gebruikt BRUZZ labels om doelgroepen te kunnen bereiken die ze minder bereiken en worden de ouderen, de 55-plussers – daar behoor ik ook toe – sowieso al voor ongeveer de helft bereikt. Maar collega Vanlouwe heeft natuurlijk gelijk dat men die mensen moet blijven verwennen. Ik hoop dat ze dat zullen blijven doen. Maar dat men daar nu een label voor nodig heeft, zover zou ik niet willen gaan, want 55+ is een enorme range. Het gaat dan tot 100 jaar. Daar zit zeer veel in en men wil misschien niet gecatalogeerd worden onder zo'n label. Ik vind dat zelf nogal stigmatiserend. Ik zou niet met aparte labels voor 55-plussers beginnen. Ik snap de keuze van BRUZZ daarin helemaal. De VRT doet dat trouwens

ook niet, maar ze hebben wel Ketnet. Het is correct wat de minister zegt: het zijn net die heel jonge kijkers, luisteraars en lezers die we minder bereiken met de klassieke media en waar we dan extra inspanningen voor moeten doen, bijvoorbeeld met zo'n label. Ik versta dat helemaal. Maar op zich hebt u gelijk, collega Vanlouwe. De ouderen mogen verwend worden. Dat is juist.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik kan alleen maar verwijzen naar de cijfers die we hebben. Het is een goede zaak dat we die hebben. Hoe zo'n bevraging dan werkt ten aanzien van de verschillende categorieën, is moeilijk in te schatten. Ik heb gewoon de cijfers gegeven die we ter beschikking hebben. Men merkt inderdaad bij de categorie -24 dat er vrij weinig reacties zijn, maar in de categorieën tussen 25 en 34, 35 en 44 of 45 en 54 zijn er wel veel reacties en ook veel waardering, maar minder dan in de oudere categorie. Daaruit blijkt wel dat BRUZZ op dit moment op een goede manier ouderen bereikt.

Ik wil wel een ding corrigeren dat collega Vanlouwe heeft gezegd. Ik heb niet gezegd dat de focus met dat soort labels ligt op jonge mensen die geen Nederlands spreken. Ik heb gezegd dat het gaat over jonge mensen die niet noodzakelijk het Nederlands als moedertaal hebben. Dat is een groot verschil. Dat zijn bijvoorbeeld kinderen en jongeren die in het Nederlandstalig onderwijs zitten, die vrij goed Nederlands kennen maar die een andere thuistaal hebben. Ik vind het net goed dat wij ook trachten die mensen op een goede manier te bereiken. Ik ben ook fier dat BRUZZ, misschien anders dan sommige Franstalige nieuwsmedia, daar een bijzondere nadruk op legt. Dat geeft ook uiting aan de open Vlaamse Gemeenschap die we zijn in Brussel.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel. Ten aanzien van collega Bex kan ik zeggen dat ik nog niet in de doelgroep zit die hij vooropstelt, die van 55+. *(Opmerkingen van Stijn Bex)*.

Dit in tegenstelling tot mevrouw Brouwers. Excuseer, ik heb dat hier gehoord. *(Opmerkingen van Karin Brouwers)*

Ik hoor dan plots bemerkingen dat het stigmatiserend is als men een label voor ouderen zou hebben. Is het nu stigmatiserend dat BRUZZ een label voor kinderen, BRUZZ Ket, heeft opgestart? Is het stigmatiserend dat er een label voor expats is opgezet of een label ICE voor nog een ander publiek? Ik denk dat men gewoon de doelgroep in het oog moet blijven houden. Het is natuurlijk altijd mooier, interessanter en leuker om je te focussen op een jong, hip publiek. Maar er is natuurlijk ook een ander publiek hier in Brussel. Dat is een publiek dat geregeld uit de boot valt. Laten we eerlijk zijn: wie naar BRUZZ radio luistert, hoort dat dat een jongerenzender is. Dat is gewoon een jongerenzender. Wanneer ik het BRUZZ-magazine bekijk, lijkt mij dat ook steeds gefocust op wat er zich afspeelt in de culturele wereld in de Ancienne Belgique (AB) of de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS). Maar ik zie daar eigenlijk heel weinig reportages over wat er zich in onze gemeenschapscentra afspeelt. Daar vinden ook heel wat mooie, interessante activiteiten plaats. Maar het publiek dat naar de gemeenschapscentra gaat, is een ander publiek dan het publiek dat naar de AB, de KVS, BRONKS of het Kaaaitheater gaat.

Ik vraag u gewoon, minister – ik weet dat het u en uw partij na aan het hart ligt – om er rekening mee te houden dat die mensen ook voldoende aandacht moeten krijgen van BRUZZ en dat we vooral niet een bepaald trouw publiek in de toekomst zouden verliezen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding, over de gesubsidieerde projecten 'Polsslag Brussel' – 2711 (2022-2023)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (cd&v): Bij het doornemen van de lijst van de door u gesubsidieerde projecten 'Polsslag Brussel' valt de diversiteit van de thema's op. Je hebt de vanuit onze gemeenschapsbevoegdheid evidente sectoren: Cultuur, Jeugd, Onderwijs en Sport. Maar ik stel ook een evolutie vast waarbij welzijnsgerelateerde projecten ondersteuning krijgen, wat ook een gemeenschapsbevoegdheid is. Maar u durft het ook aan om op projecten in te zetten die zich op het kruispunt van bevoegdheden bevinden. Dat zijn projecten die uit de boot vallen bij de overheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of bij de Vlaamse overheid, vanwege die verbinding tussen gewest- en gemeenschapsbevoegdheden. Nochtans zijn deze projecten dikwijls zeer interessante trajecten, die aantonen dat samenwerking over bevoegdheden heen tot resultaten kan leiden.

Ik wilde vandaag graag wat meer informatie over twee initiatieven die zich een stuk op dat kruispunt tussen welzijn en werk bevinden, en die u steunt. Dat is 'De Salto' van vzw Centrum Ambulante Diensten en 'Reboot Brussel' van vzw Emino. Het eerste werd al opgestart in 2021-2022, het tweede pas dit jaar.

Ik had daarover graag wat meer uitleg gehad. Wat zijn de precieze doelstellingen van de projecten? Kunt u aangeven of er al resultaten zijn? Welke resultaten streven zij na? En als er al resultaten behaald zijn, welke resultaten zijn dat dan?

Kunt u ook aangeven hoe deze projecten een inspiratie kunnen zijn voor de Vlaamse Gemeenschap en/of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? En in welke mate kunnen zij zich in de toekomst verder zetten? Want het zijn projecten. Is dat eenmalig, of zal dat verder kunnen lopen?

Hoe evalueert u zelf tot op heden deze projecten, en welk belang hecht u aan zulke trajecten op het kruispunt van bevoegdheden?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Bedankt voor de vraag, die ook toelaat om wat duiding te geven bij Polsslag Brussel. U weet dat wij bij het begin van de legislatuur een grondige en wetenschappelijk ondersteunde evaluatie hebben gedaan van die subsidielij, en dat we op die basis ook een heel duidelijke subsidiegids hebben vormgegeven, met duidelijke richtlijnen. U verwijst ernaar dat we op het kruispunt van bevoegdheden werken. Dat komt ook heel prominent aan bod in die subsidielij. In die vernieuwde subsidiegids wordt dat als volgt verwoord, en ik citeer: "De subsidielij volgt de maatschappelijke realiteit en niet omgekeerd. Intersectorale projecten, die verschillende beleidsdomeinen met elkaar verbinden, worden aangemoedigd. Transversale projecten die meerdere doelstellingen van de subsidielij omvatten, zijn zeker welkom." De beide projecten waar u naar verwijst zijn mooie voorbeelden van die intentie. Ze werden allebei in positieve zin geadviseerd en beslist en zitten allebei in een impulstraject van drie jaar, wat het maximum is binnen deze subsidiegids.

Dan kom ik tot uw drie vragen. Ten eerste, het Rebootproject is een samenwerking tussen een aantal Brusselse hulpverleningsorganisaties en een gespecialiseerde werkpartner, vzw Emino, die samen de handen in elkaar slaan om de stap van zorg naar werk te verkleinen. Door laagdrempelige individuele coaching en een multidisciplinaire

netwerkbenadering tussen werk en zorg wil het project Brusselaars tussen 18 en 30 jaar met psychische kwetsbaarheid ondersteunen bij de voorbereiding van hun werkhervatting. Op die manier wil het hun kansen op een duurzame tewerkstelling en inclusie verhogen. Voor die doelgroep heeft een vroegtijdige aanpak een preventieve meerwaarde en is gespecialiseerde ondersteuning nodig om de eerste stap te zetten richting werkhervatting.

Instroompartners uit het zorglandschap, denk aan CAW Brussel (centrum algemeen welzijnswerk), CGG Brussel (centrum voor geestelijke gezondheidszorg) en TANDEMplus/HERMESplus, leiden personen toe naar vzw Emino, die als werkactor individuele begeleiding opstart, in combinatie met multidisciplinair netwerkoverleg met en rond de persoon in kwestie. Samen met de jobcoach van vzw Emino wordt in kaart gebracht welke drempels de persoon ervaart bij de terugkeer naar werk en hoe die aan te pakken. Vaardigheden worden daarbij verkend en versterkt. Daarnaast wordt samen met de klant het netwerk of zorgnetwerk op basis van diens noden betrokken en geactiveerd. Op het einde van de coaching ontvangt de klant een persoonlijk advies met zicht op mogelijke volgende stappen en wordt een warme overdracht geïnitieerd. Het project wil in de periode van 1 april 2023 tot en met 31 maart 2024 een 25-tal individuele begeleidingen realiseren.

Dan kom ik bij De Salto, een project van CAD De Werklijn (centrum voor alcohol- en andere drugproblemen) ter versterking van kwetsbare Brusselse werkzoekenden, dat beoogt om de participatie van de deelnemers in de samenleving te maximaliseren. Ik heb daar zelf gezien wat een impact dat project heeft op de betrokkenen. Het is echt een zeer indrukwekkend en hoopgevend project, dat denk ik ook in heel Brussel en in de rest van Vlaanderen inspiratie kan bieden door hun zeer innovatieve aanpak.

De beoogde programmaresultaten zijn ten eerste de sociale integratie en een actieve deelname aan de maatschappij, ten tweede versterkende werkacties, ten derde betere communicatievaardigheden die aangepast zijn aan de hedendaagse maatschappij, ten vierde verhoogde zelfredzaamheid, ten vijfde versterkende zorgacties en tot slot ook het gebruik van het Nederlands.

In het eerste projectjaar, dat was vorig jaar, kwamen de coach en trajectbegeleiders via observatie en feedback van de deelnemers tot een aantal volgende positieve vaststellingen. Zo was er toegenomen zelfvertrouwen en zelfrespect, er werd structuur en werkritme geleerd – denk aan agendagebruik, op tijd starten, pauzes nemen –, en er werden vaardigheden en attitudes geoefend – bijvoorbeeld de omgang in het team en met collega's. Er werden maatschappelijke kennis, normen en waarden bijgebracht. Men kon ook van elkaar leren en elkaar stimuleren, er was een verbeterde conflicthantering, er was een toegenomen vertrouwdheid met het Nederlands en een verlaagde drempel om zelf te spreken. Men raakte ook uit het sociaal isolement door sociale contacten, en er waren weer perspectief en verhoogde motivatie, en ook zelfrespect, om zelf acties te ondernemen.

Tijdens het werkingsjaar 2022 namen er in totaal 33 deelnemers deel aan De Salto. Van de 33 deelnemers namen er 6 mensen begin 2023 nog deel aan het programma. Inmiddels zijn de meesten daarvan uitgestroomd. Wie het traject voortijdig afsloot, kreeg een gepaste doorverwijzing op basis van de observaties van de coach en de evaluatiegesprekken tussen cliënt, coach en trajectbegeleider. De redenen variëren: enerzijds focussen op andere prioriteiten, zoals taal of de woonsituatie, en anderzijds te veel andere zorgen die extra aandacht nodig hebben, zoals gezin of gezondheid. Ook die cliënten bleven begeleiding krijgen door hun individueel trajectbegeleider van De Werklijn. De resultaten van het tweede projectjaar zijn nog te evalueren, maar CAD De Werklijn merkt dit jaar een licht stijgende trend van 35 deelnemers.

Ik heb zelf ook een aantal verhalen gehoord van de mensen daar. Iemand zei me dat hij vandaag aan de slag is in een woonzorgcentrum, een andere vrouw zei me dat ze als kindbegeleidster aan de slag is. Dat zijn de typische knelpuntberoepen die ook voor het Vlaamse beleid problematisch zijn. Elk van de personen die op die manier geholpen is, is een enorme meerwaarde, uiteraard voor de persoon in kwestie. En maatschappelijk, maar ook financieel is de return on investment gewoon gigantisch.

Ik kom dan bij uw tweede element. Reboot wil een laagdrempelige, relatief korte maar intensieve gespecialiseerde begeleiding bieden met een netwerkoverleg dat op maat en rond en met de persoon wordt samengesteld en gedragen. In het vaak versnipperde hulpverleningslandschap zijn zorg en werk nog ver van elkaar verwijderd. Het Rebootproject introduceert dan ook een vernieuwende multidisciplinaire samenwerking om de brug te slaan tussen beide. Tegelijk is de nood aan ondersteuning van jongvolwassen Brusselaars met mentale gezondheidsproblemen hoog. Een eerste stap naar werkhervatting en afstemming met het zorgnetwerk kan bijdragen aan genezing, en zo de inclusie van de persoon in de samenleving helpen bevorderen.

Het doel is om het project na afloop van de impulsperiode van maximum drie jaar structureel en financieel te verankeren in het Brusselse landschap. Een klankbordgroep met Vlaamse en Brusselse actoren begeleidt het project. Vertegenwoordigers van de Vlaamse beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid en Sociale Economie maken van die klankbordgroep deel uit.

De Salto biedt een specifiek programma aan waarbij de focus ligt op groei. De meeste arbeidszorginitiatieven bieden veeleer monotone taken aan met weinig variatie in het dag- en weekprogramma. Het programma van De Salto maakt dat mensen sneller sprongen vooruitmaken door de combinatie van arbeidsimmersie met het Nederlands taalbad, de module 21ste-eeuwse communicatie en andere vaardigheden en de maatschappelijke oriëntatie. De combinatie arbeidszorg en vorming samen was tot de opstart van De Salto onbestaande. De combinatie van beide ontwikkelingskansen in één programma versterkt de deelnemers sneller in hun algemene participatie en hun werktraject.

De verschillende vormen van arbeidszorg vinden meestal plaats in een beschermde context, daar waar CAD De Werklijn werkposten creëert in het reguliere circuit. Daar worden mensen begeleid om te kunnen functioneren aan het werktempo in het reguliere circuit. De Salto streeft ook zoveel mogelijk uitstroom na op de reguliere arbeidsmarkt, terwijl mensen bij de bestaande arbeidszorg meestal doorstromen in hetzelfde maatwerkbedrijf als waar ze arbeidszorg gedaan hebben. Dat is een belangrijk verschil, dat een inspiratie kan zijn voor de al bestaande arbeidszorginitiatieven.

Wat De Salto verder differentieert van andere projecten in Vlaanderen is de doelgroep waarmee ze aan de slag gaan. Initieel was het bedoeld voor de specifieke doelgroep arbeidszorg, maar de medewerkers van CAD De Werklijn merkten dat ook sterkere profielen gebaat zijn met het programma, omdat niet alleen niet-toeleidbare mensen uit de boot vallen en nood hebben aan dit soort begeleiding. In Vlaanderen zouden die mensen niet het advies of het ticket van arbeidsmatige activiteiten (AMA) krijgen omdat ze verondersteld worden niet tot die doelgroep te behoren. Zij zijn zogezegd te sterk, maar dankzij De Salto krijgen ze het nodige duwtje in de rug en gaan ze zo toch aan het werk. Zonder De Salto zouden zij inactief blijven en zouden ze vermoedelijk uiteindelijk, door de jarenlange inactiviteit, vanzelf tot de groep van niet-toeleidbaren gaan horen. De Salto werkt in die zin ook preventief.

Ik wil nog één iets toevoegen over De Salto. Wat daar ook heel speciaal is, is dat men individuele begeleiding vooral combineert met een groepsaanpak, waar

vorming en vrijwilligerswerk in thuishoort. Daarin wordt het gevoel van eigenwaarde van die personen ook versterkt. Dat kan echt wel inspiratie bieden voor het tewerkstellingsbeleid en het ondersteunend beleid in Vlaanderen en Brussel.

De hier aanwezige collega's die ook de regelgeving van het Werk- en zorgdecreet opvolgen, zullen vastgesteld hebben dat bij de wijzigingen die vorig jaar door mijn Vlaamse collega's van Welzijn en Werk werden doorgevoerd, er niet alleen meer activeringstrajecten gerealiseerd zullen worden. In het uitvoeringsbesluit is de toepasbaarheid van de arbeidsmatige activiteiten in Brussel expliciet beschreven. Vlaamse organisatoren in Brussel zullen ook op deze trajecten kunnen inschrijven. Er is trouwens het voorbeeld van de Brusseltoets, die we vanuit mijn kabinet ook op alle dossiers uitvoeren.

Ik kom dan tot uw derde en laatste vraag over de evaluatie. Het Rebootproject startte op 1 april 2023 en kan nu nog niet worden geëvalueerd. Het Saltoproject zit al in het tweede werkingsjaar en loopt, zoals ik zonet aangaf, goed. Tijdens dit tweede projectjaar voert CAD De Werklijn een impactmeting uit. Ze zullen de participatie en duurzame tewerkstelling van de doelgroep meten en ook de 'social return on investment', dus de verlichting op de maatschappelijke kosten van de werkzoekende Brusselaars, nog los van de 'financial return on investment', die voor de verschillende overheden gigantisch is.

De verdienste van de subsidielijn 'Polsslag Brussel' zit onder andere in het geven van ademruimte aan initiatieven die raken aan meerdere domeinen – werk, zorg, re-integratie, welzijn, gezondheid –, waardoor ze niet altijd de nodige financiering vinden omdat het subsidielandschap te zeer sectoraal is opgedeeld, te zeer verkapt is. De Brusselse grootstedelijke context wordt dan een soort proeftuin om nieuwe projecten op te starten die als voorbeeld voor de rest van Vlaanderen kunnen dienen en die ook in Brussel inspiratie kunnen bieden. Ik denk dat dat de grootste toegevoegde waarde is van ons Brusselbeleid, namelijk dat we intersectoraal werken, over de muurtjes kijken en dat we op die manier de allerbeste projecten kunnen ondersteunen.

Net om die verdienste ten volle te benutten heb ik bij de begrotingsaanpassing ook beslist om de middelen van 'Polsslag Brussel' structureel te verhogen. Na de aanpassing van de Subsidiegids hebben we gemerkt dat het instrument veel beter bekend is in ons Nederlandstalig netwerk in Brussel, dat er heel veel zinvolle aanvragen zijn. We merken dat we eigenlijk met de bestaande middelen – zo'n 2 miljoen euro – niet meer voldoende hadden om dit op een goede manier te ondersteunen. Daarom heb ik ongeveer 350.000 euro vrijgemaakt om deze subsidielijn te versterken. Om dat te realiseren heb ik het totaalbudget van mijn Vlaams Brusselbeleid verhoogd en ook herschikt, zodat we alle uitstekende projecten op een goede manier kunnen ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (cd&v): Dank u wel, minister, voor de uitgebreide uitleg. Ik denk dat het zeer mooie projecten zijn met het oog op de tewerkstelling van toch wel kwetsbare doelgroepen. Als wij in Vlaanderen vaak zeggen dat er mensen, handen tekort zijn, onder andere in de zorg – u hebt ook een paar voorbeelden gegeven, zowel in Brussel als in Vlaanderen – en dat er in Brussel zoveel mensen zijn die niet werken, dan is dit zeker een van de mooie manieren om er te geraken, heel specifiek met mensen die zorg nodig hebben, die wat gezondheidsproblemen hebben als ik het goed begrepen heb, ook psychisch. De manier waarop dit met individuele coaching en dergelijke wordt aangepakt, werkt dan blijkbaar toch.

Wat u over de resultaten van Salto verteld hebt, vond ik op het eerste gezicht toch al zeer goed. Ook voor dit jaar worden er weer 35 mensen op die manier geholpen. We kunnen misschien denken dat dat dan voor die 2 projecten in totaal maar over

60 mensen gaat, maar het zijn alle kleine beetjes die helpen. Ik vind het dan ook heel goed dat u op het einde nog gezegd hebt – want dat was eigenlijk mijn vraag – dat dit projecten zijn, dat dit na drie jaar stopt en dat u gaat proberen om het structureel te verankeren na drie jaar, zeker voor Reboot, en dat u nu al de middelen verhoogd hebt. Ik denk dat het nodig zal zijn. De bevolking vermindert hier ook niet, ook kwetsbare groepen nemen alleen maar toe. Voor Vlaanderen is het ook belangrijk, en voor Brussel uiteraard, dat die mensen snel bij hun nekvel gepakt worden, dat we dat vroegtijdig kunnen aanpakken. Als men ziet dat iemand in een specifieke situatie komt, niet meer kan gaan werken, hoe krijgen we die dan opnieuw aan het werk met een heel traject? Ik denk dat het ook nodig is om de mensen goed te begeleiden, zeker als ze de taal nog niet zo goed machtig zijn, want dat is ook een element dat blijkbaar wordt meegenomen.

Ik vind het heel mooie projecten. Ik heb niet direct verdere vragen, want mijn vraag was hoe dat financieel verdergaat, maar dat is dan blijkbaar nog niet zo lang geleden opgelost via de begrotingsaanpassing die hier binnenkort nog goedgekeurd gaat worden in het parlement. Dat is dus 350.000 euro erbij die u hebt gevonden, en dat is niet niks. Ik denk dat dat een pluim verdient. Ik kan daar niet meer over zeggen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel, minister, voor uw antwoord op de vraag van collega Brouwers. Ik denk dat het een interessante vraag is. U weet, minister, dat mijn collega Annabel Tavernier hier ook een paar vragen over gesteld heeft, onder meer schriftelijke vragen.

Ik denk dat het in het project 'Polsslag' – ik bekijk nog even de teksten met betrekking tot de doelstellingen – bijzonder interessant is wanneer ik in de Subsidiegids van 'Polsslag' de drie kerndoelstellingen lees. Daar staat heel letterlijk in – ik kan het u voorlezen, u zult ze ongetwijfeld kennen, maar ik vind het belangrijk om ze nog eens te benadrukken –: "Een eerste categorie initiatieven die Brussel en de rest van Vlaanderen met elkaar verbinden, ten tweede initiatieven die de uitstraling van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen bevorderen en ten derde de stadsinnovatieve initiatieven die het Nederlandstalig Brussels weefsel versterken." Dat citeer ik letterlijk uit de Subsidiegids. Uit een eerdere schriftelijke vraag die ik gesteld had – of het was mijn collega Annabel Tavernier – blijkt dat er in totaal over 2022 1.902.800 euro voor die drie categorieën van projecten toegekend zou zijn – en ik vind het goed dat het verhoogd is. 9 procent daarvan ging naar categorie 1, namelijk Brussel en Vlaanderen verbinden. Dat is 165.000 euro. Naar de tweede categorie, uitstraling van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen, gaat 49 procent, 803.000 euro. Naar de derde categorie, stadsinnovatieve initiatieven die het Nederlandstalig Brussels weefsel versterken, gaat 42 procent of 934.000 euro.

Ik ben het een beetje eens met de doelstelling, maar ik zie verschillen tussen de drie categorieën, die elk een andere kerndoelstelling hebben. Ik heb het eventjes uitgezocht. We ondersteunden met Polsslag het festival Couleur Café. Dat is op zich positief, maar het wordt ondergebracht onder categorie 1, initiatieven die Brussel en Vlaanderen met elkaar verbinden. Laten we eerlijk zijn, minister, ik geloof niet echt – met alle sympathie voor Couleur Café – dat Couleur Café uiteindelijk die doelstelling haalt of bijdraagt tot de basisdoelstelling van het verbinden van Brussel en de rest van Vlaanderen. Ik stel me daar vragen bij.

Ik heb een heel specifieke vraag. Wanneer we die drie categorieën bekijken, zien we grote verschillen in de toekenning van de middelen. Bij categorie 1 spreken we over 9 procent, bij categorie 2 over 42 procent en categorie 3 49 procent. Categorie 1, namelijk de projecten die Brussel met Vlaanderen verbinden – waaronder Couleur Café werd gebracht –, krijgt aanzienlijk minder middelen, terwijl die subsidielijn toch

gaat over de versterking van de band tussen Brussel en Vlaanderen. Plant u initiatieven om dit aan te passen en daar misschien een meer evenredige verdeling te krijgen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik wil beginnen met de bijkomende vraag van collega Vanlouwe. Het is zo dat er wordt aangegeven wat de voornaamste doelstelling of categorie is. Het komt regelmatig voor dat projecten inzetten op verschillende doelstellingen. Zelfs projecten die louter categorie 3 zijn, hebben soms ook een impact op andere elementen, met name op categorie 1, de band tussen Vlaanderen en Brussel. De twee projecten die ik net uitvoerig heb toegelicht, zijn vernieuwende stedelijke projecten en heel duidelijk categorie 3. Maar werkzoekenden worden heel sterk ondersteund in het Nederlands, waardoor ze kansen kunnen grijpen. Die gaan niet alleen om het vinden van jobs in Brussel, maar ook bijvoorbeeld in de Vlaamse Rand, waardoor je ook een impact hebt op sterkere banden tussen Vlaanderen en Brussel. Zelfs in de meest duidelijke gevallen, waar het één categorie is, heb je interferentie met andere.

Couleur Café behoorde trouwens, als ik me niet vergis, tot categorie 2, de uitstraling van Brussel als hoofdstad. Daar heb je ook wel degelijk een impact op de banden Vlaanderen-Brussel, al was het maar omdat er heel veel Vlamingen uit de Rand en verder naar het festival komen. Ze stellen het op prijs dat daar een sterk Nederlandstalig aanbod is dat op een goede manier naar hen wordt gericht en dat er naar hen toe een extra inspanning gebeurt.

Als we achteraf de verhouding bekijken is het niet helemaal onlogisch dat die verdeling niet drie maal een derde is, te meer daar we niet zelf bepalen welke projecten worden ingediend. Het is onze administratie die over de verschillende projecten adviseert, waarna ik beslis. Wij bekijken wat er bottom-up wordt ingediend en gaan daarmee aan de slag. Mochten er veel meer projecten worden ingediend op categorie 1, en dat zijn goede projecten, dan zou ik ervan uitgaan dat er meer in categorie 1 zal worden toegekend. Maar dat bepaal ik niet alleen. Ik vind het ook de kracht van dit instrument dat het bottom-up en vanuit dat Nederlandstalige netwerk werkt. Het Nederlandstalige netwerk ondersteunen we daarin, onder meer via onze trefdag in september, waar we hen toelaten om best practices uit te wisselen.

Als ik globaal kijk naar deze Polsslaglijn, dan ben ik tevreden dat ik extra middelen heb kunnen vrijmaken. Als je dat afzet ten aanzien van de subsidies vorig jaar, dan is dat een stijging met bijna een kwart. In Brussel werken we vaak met bescheiden middelen, in het Brusselbeleid dan toch. Maar de impact ervan is zeer groot. De stijging die we nu realiseren, bijna een kwart, mag toch gezien worden.

Ik ben ook fier op de manier waarop we intersectoraal werken. Als ik dat met Europese collega's en met mensen op het terrein overal in Europa bespreek, dan merk je dat dit voor stedelijke projecten de grootste uitdaging is. Men wordt steeds geconfronteerd met verschillende administraties en verschillende regelgeving – of het nu nationaal, regionaal of lokaal is –, terwijl de beste projecten net niet in een hokje te vatten zijn. We moeten Vlaanderenbreed nadenken hoe we, door op deze manier te werken, maatschappelijke innovatie kunnen ondersteunen. Ik plan verdere initiatieven en reflectie daarrond.

Tot slot, voor mij is de toekomst van onze jongeren en hun plaats op de arbeidsmarkt in heel het land, ook in Vlaanderen, een van de grootste uitdagingen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik ben tevreden dat dit soort projecten daaraan kunnen bijdragen. Ook het Brusselse Gewest zou dat moeten bekijken. Mijn ervaring is dat bijvoorbeeld Actiris heel veel kan leren van dit soort projecten. We zouden dit soort projecten eerder maal tien of maal honderd moeten kunnen doen. Maar het is natuurlijk de verantwoordelijkheid van het Brusselse Gewest om daar extra op in te zetten.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (cd&v): Inderdaad, minister, de projecten die niet echt in een hokje van onze verkokerde beleidsdomeinen passen, zijn vaak de beste. Daarom wil ik nog eventjes tussenkomen. Toen ik, dat moet toch een twintigtal jaren geleden zijn, in Leuven schepen was, hadden we een project dat nog altijd bestaat: 'Link in de kabel'. Ik heb hen vanuit Jeugd ondersteund, maar dat was erg moeilijk. Zij voorzagen computers en de nodige technologische ondersteuning aan kansarme kinderen en kinderen die opgenomen waren in instellingen en geplaatst door de jeugdrechter. Dat was een mooi, fantastisch project, maar dat viel nergens onder. Bij Jeugd hadden we niet zoveel middelen. We hebben ze een duwtje in de rug gegeven en vervolgens hebben we Vlaanderen geprobeerd, maar geen enkele Vlaamse administratie vond dat dit voor hen was – nu wel, dat weet ik – omdat dit een multidimensionaal project was. Maar dat zijn vaak de beste dingen. Je kunt het leven niet in de hokjes van de Vlaamse of een stedelijke administratie vatten.

Ik ben heel blij dat de twee projecten waarover het daarnet ging, Salto en Reboot, op die grens tussen Werk en Welzijn goed ondersteund worden en dat jullie die willen verankeren. Het is zeer positief dat u daar middelen voor hebt gevonden. Dat wou ik nog even als slotbemerking zeggen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.